

gradivo za medije

NOVINARSKA KONFERENCA

Lovske zveze Slovenije in Ribiške zveze Slovenije

torek, 4. december 2018

LZS nasprotuje načrtovani ukinitvi oddelka za lovstvo na Zavodu za gozdove Slovenije

Kot predstavniki večine upravljavcev lovišč, ki morajo po koncesijski pogodbi in Zakonu o divjadi in lovstvu izvajati vsakoletne načrte, nasprotujemo morebitni ukinitvi oddelka za lovstvo, o kateri se direktor Zavoda za gozdove Slovenije z nami sploh ni posvetoval. Menimo, da bi te spremembe zmanjšale preglednost načrtovanja in tudi ugled slovenskega upravljanja z divjadjo in njenim življenjskim okoljem v evropskem prostoru.

Upravljanje z divjadjo v Sloveniji temelji na strokovnem načrtovanju, ki obsega dela v loviščih, odvzem določenega števila živali, predpisanega po vrstah ter posameznih starostnih in spolnih kategorijah. Načrtovanje obsega upravljanje z gozdnimi in negozdnimi živalskimi vrstami ter z gozdnim in negozdnim prostorom. Načrtovanje te obsežne in strokovno interdisciplinarno zelo zahtevne naloge je država zaupala Zavodu za gozdove in mu s tem dala velika pooblastila. Zavod ukinjanjem samostojnega oddelka kaže negativen odnos do tega zahtevnega področja delovanja.

LZS načrtuje zbiranje 5.000 podpisov proti podržavljanju zemljišč

Državno pravobranilstvo RS, ki zastopa Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov RS še vedno vlaga tožbe na ugotovitev lastninske pravice na kmetijskih zemljiščih in gozdovih, na katerih je bila v Zemljiški knjigi vpisana družbena lastnina in pravica uporabe v korist lovskih družin. Gre za ponovno podržavljanje kmetijskih zemljišč in gozdov, ki so jih lovske družine pridobile na odplačen način. Lovska zveza Slovenije zato načrtuje zbiranje 5.000 podpisov za spremembo omenjenega zakona, pri tem se namerava sklicevati na denacionalizacijski zakon.

LZS nadaljevala s prizadevanji za vzpostavitev varuha narave

Predlog za vzpostavitev instituta varuha narave in njegovo vključitev v Zakon o ohranjanju narave je aprila 2017 na Ministrstvo za okolje in prostor podalo 7 nevladnih organizacij: Planinska zveza Slovenije, Taborniki, Turistična zveza Slovenije, Ribiška zveza Slovenije, Čebelarska zveza Slovenije, Kinološka zveza Slovenije in Lovska zveza Slovenije. Varuh narave bi v odnosu do države posredoval v imenu ohranjanja narave, a je predlog Ministrstvo za okolje in prostor junija 2017 zavrnilo. Gre za potreben institut, zato bo Lovska zveza Slovenije skupaj z drugimi nevladnimi organizacijami nadaljevala s prizadevanji za vzpostavitev instituta varuha narave.

Ničelna toleranca in odkrivanje nelegalnega pobijanja živali

Lovska zveza Slovenije bo kot prva na svetu sodelovala pri usposabljanju policijskih preiskovalcev pri raziskavi primerov nelegalnega ubijanja živali.

Nova knjiga v Strokovni knjižnici LZS

V Strokovni knjižnici Lovske zveze Slovenije je pred kratkim izšla nova knjiga **Čeljstnice prostoživečih parkljarjev** - dragocen vir informacij o osebkih, vrstah in okolju. Knjigo, napisano kot priročnik, sta pripravila izr. prof. dr. Boštjan Pokorny in dr. Ida Jelenko Turinek. Spodnje čeljstnice, ki jih morajo uplenitelji pripraviti na pregled in jih predložiti prav za vsako odvzeto žival, se v Sloveniji uporabljajo kot najpomembnejši pripomoček za kontrolo doseganja načrtovanega odvzema parkljarjev. Tako zbrane čeljstnice nudijo številne uporabne informacije, saj je z laboratorijsko (genetsko) metodo mogoče zlahka in poceni določiti pravi spol osebkov in popraviti delček namensko ali pomotoma izkrivljene statistike.

mag. Lado Bradač, predsednik Lovske zveze Slovenije

Bolezen Aujeszkega

Bolezen Aujeszkega (BA) ali lažna steklina je ena izmed ekonomsko najpomembnejših virusnih boleznih domačih prašičev. Slovenija ima status države, uradno proste bolezni Aujeszkega pri domačih prašičih. Poleg prašičev lahko občasno prizadene številne vrste živali. Sesalci, razen prašičev, predstavljajo slepo ulico, ker okužba običajno povzroči pogin, še preden se virusi pričnejo izločati. Psi se običajno okužijo z uživanjem mesa ter notranjih organov okuženega prašiča. Prav tako se lahko okužijo z grizenjem obolelega prašiča. Pojavnost bolezni pri psu brez direktnega stika z okuženim prašičem je izjemno redka. Prenos virusa med okuženim in zdravim psom še ni bil dokazan. V EU se bolezen pri psih pojavlja občasno. Bolezen se konča s smrtjo v 24 do 72 urah. Zdravila za BA ni.

Afriška prašičja kuga

Afriška prašičja kuga (APK) je nalezljiva virusna bolezen domačih in divjih prašičev. Prvi znak bolezni pri divjem prašiču na nekem območju je najden en ali več poginjenih divjih prašičev. Za človeka in druge živalske vrste bolezen ni nevarna. Virus APK se je leta 2007 vnesel v Gruzijo in se razširil v Rusijo, Belorusijo in Ukrajino. Leta 2014 so bolezen prvič potrdili na Poljskem, v Litvi, Latviji in Estoniji. Leta 2017 so prve primere potrdili na Češkem in v Romuniji, 2018 pa so obstoj virusa prvič potrdili tudi na Madžarskem, v Bolgariji, v Belgiji in na Kitajskem. Virus APK se lahko prenaša direktno in se širi iz prašiča na prašiča preko telesnih izločkov, predvsem krvi ali indirektno preko izdelkov iz mesa okuženih prašičev ali opreme, pribora, obleke in obutve, kontaminirane z virusom. Širjenje bolezni pri divjih prašičih je 1 do 2 km mesečno. Za večje preskoke (100 km in več) je običajno kriv človek (predvsem zavrženi mesni izdelki, ki izhajajo od okužene živali). Najboljša ukrepa sta preventiva (ukrepi biološke varnosti in ustrezna higiena) in v primeru izbruha bolezni nadzor in predpisani ukrepi (prijavljanje, poročanje, izolacija in takojšnja evtanazija prašičev na okuženih gospodarstvih). Pri divjih prašičih je potrebno najdene živali neškodljivo odstraniti in uničiti (zakop, sežig). Zdravljenja ni. APK je uvrščena na listo OIE kot nujno prijavljiva bolezen. Pri izbruhu bolezni se na nivoju države izvajajo ukrepi navedeni na strani UVHVVR.

dr. Gorazd Vengušt in dr. Diana Žele
Nacionalni veterinarski inštitut, Veterinarska fakulteta UL

Najpomembnejše ugotovitve nacionalnega monitoringa šakala

Do zdaj zbrani podatki v okviru *Ciljnega raziskovalnega projekta (CRP) »Prostorska razporeditev, številčnost, ocena populacijskih trendov in potencialno širjenje areala vrste zlati šakal (Canis aureus) v Sloveniji«* kažejo, da je postal šakal razmeroma pogosta vrsta na območju Primorske in širše okolice Krasa, reproduktivne populacije pa so vzpostavljene ali se vzpostavljajo tudi v večjem delu nižin v SV in JV Sloveniji, vzdolž meje s Hrvaško in Madžarsko. Za populacije šakalov na teh območjih je še značilno, da so sestavljene iz manjšega števila teritorialnih družin. Od tu se posamezne živali odseljujejo v ostala območja v Sloveniji, kjer se večinoma pojavljajo samotarske teritorialne ali pa klataške živali. S stalnim priseljevanjem takšnih živali lahko pričakujemo, da se bo reproduktivno območje šakala v Sloveniji povečevalo. Na razširjenost in populacijske gostote šakala pri nas pa bo zagotovo vplivalo tudi upravljanje z vrsto, ki ga bodo morale v prihodnje določiti pristojne institucije.

Vzpostavitev spletne aplikacije »Monitoring šakala«

Ena od pomembnih nalog projekta je bila vzpostavitev **spletne aplikacije »Monitoring šakala«** za izvajanje učinkovitega monitoringa šakala, ki omogoča vključevanje velikega števila terenskih sodelavcev. Zastavljena je tako, da se lahko razširi tudi za spremljanje drugih vrst, na primer, kune zlatice ali planinskega zajca. Od vzpostavitve spletne aplikacije, ki je nadgradnja obstoječega Lovsko-informacijskega sistema, je bilo v bazo vpisanih 1.497 podatkov o prisotnosti šakalov oz. o izvajanju monitoringa v 141-ih loviščih v Sloveniji. Prisotnost šakalov je bila zabeležena v 998 zapisih v 130-ih loviščih. Rezultati monitoringa se nanašajo na obdobje od novembra 2016 do septembra 2018, tj. za obdobje 23 mesecev. V tem času je bilo v Sloveniji evidentiranih 37 mrtvih šakalov. Velika večina smrtnosti (87 %) je bila zaradi povoza na cestah oziroma avtocestah. V spomladanskih in jesenskih sistematičnih popisih šakalov s t. i. akustično metodo so popisovalci zabeležili prisotnost teritorialnih živali oziroma teritorialnih skupin šakalov (potrjen odziv – oglašanje) v 371 klicnih izzivanjih. S tako vzpostavljenim monitoringom šakala skušamo spremljati njegovo številčnost in širjenje v Sloveniji ter zadostiti zakonskim zahtevam za ustrezno trajnostno upravljanje s šakalom, s telemetričnim spremljanjem, pa pridobivamo novo znanje o gibanju, vedenju in vplivih, ki jih ima ta nova vrsta na okolje, v katerem živi. Trenutno telemetrično spremljamo gibanje in aktivnost dveh šakaljih samcev na Krasu.

dr. Hubert Potočnik, Biotehniška fakulteta UL

Monitoring volka z znanstveno metodologijo

Volk se v Sloveniji prostorsko in številčno širi, kar potrjujejo empirični rezultati. V Lovski zvezi Slovenije, podobno kot večina raziskovalcev volka v Sloveniji, menimo, da je nadzorovan odvzem nekaj osebkov iz populacije pomemben varstveni ukrep, ki omogoča nadzorovano širjenje volka, v skladu z družbeno sprejemljivostjo. Od države pričakujemo, da bo upravljanje z volkom uredila tako, da bo njegovo varovanje trajno in morebitno poseganje v populacijo zakonsko urejeno.

Zaključni rezultati neinvazivnega genetskega vzorčenja medvedov v okviru DinAlpBear LIFE projekta Evropske komisije

Slovenski in hrvaški lovci smo sodelovali in skupaj z drugimi zbrali več tisoč neinvazivnih genetskih vzorcev iz medvedovih iztrebkov. Tako se je tudi empirično potrdila rast medvedje populacije v zadnjih desetih letih. Temu ustrezno je sledilo povečanje odvzema osebkov rjavega medveda. Pri izdajanju predpisa pa vedno znova prihaja do zakasnitve, kar zelo otežuje izvajanje odvzema. Zaradi zakasnitve izdaje predpisa je bil odzem medvedov iz populacije pogost v spomladanskem obdobju, kar je tudi eden ključnih razlogov za povečevanje števila v zadnjem času.

Evrazijski ris najbolj ogrožena vrsta zveri v Sloveniji

Številčnost risa je izredno nizka, osebkovi pa so v veliki stopnji sokrvja. Zaradi tega je bil prijavljen mednarodni varstveni projekt LIFE Lynx, katerega partner je tudi Lovska zveza Slovenije, ki je tudi koordinatorka akcije, v kateri naj bi izboljšali sistem zaznavanja in preprečevanja ilegalnega ubijanja živali.

prof. dr. Ivan Kos, predsednik Komisije za upravljanje z divjadjo LZS

Predstavitev delovanja Ribiške zveze Slovenije v letu 2018

Za delovanje slovenskih ribičev lahko pričujoče leto označimo kot normalno, s številnimi dogodki, a k sreči nobenim posebej usodnim za ribji živelj. Tako ribiške družine kot RZS kot krovna organizacija, redno opravljamo vsa dela, ki nam jih nalaga država prek obveznosti ribiškega upravljanja in izvajanja javnega pooblastila za usposabljanje ribičev; ravno letos se temu pooblastilu konča petletni rok, zato čakamo na nov razpis z upanjem, da bomo na njem uspešni.

Posebno hudih onesnaženj rek in posledičnih poginov rib, kot je bil primer na potoku Tojnica lani, letos k sreči ni bilo. Nas pa je pred kratkim narava sama spet opozorila na svojo moč z vodno ujmo, ki je prizadela Tržiško Bistrico. Poleg dokumentirane škode na privatni lastnini in infrastrukturnih objektih, posledice take ujme na rekah hudourniškega tipa, kot je Tržiška Bistrica, pomenijo hud udarec tudi za ribji živelj. Odnášanje kamenja in prod po močnem toku reke, pomori večino rib in zasuje ostale vodne organizme oz. jih odplakne na razlivne površine, s katerih se le redkim uspe vrnitev nazaj v strugo. Nastala škoda je posebej pereča, ker gre za področje, bogato z avtohtono potočno postrvjo, zato smo državo oz. ministrstvo za kmetijstvo v imenu RD Tržič prosili za odlog plačila koncesijskih obveznosti.

Škodo na ribjem življu zaradi človeškega faktorja, pa smo doživeli ob izsušitvi gojitvenega potoka Krumpah na Ljubnem ob Savinji, kjer je zaradi delovanja male hidroelektrarne prišlo do pogina rib zaradi popolne izsušitve potoka. Ravno ta potok je bil na podlagi raziskave »Varstvena genetika avtohtone potočne postrvi v Sloveniji« Biotehnične fakultete Univerze v Ljubljani in s strani Zavoda za ribištvo Slovenije razglašen za rezervat za genski material domorodnih vrst rib. Menimo, da ravno ta primer najslikoviteje pokaže slabo prakso delovanja malih hidroelektrarn in razliko v dojemanju zagotavljanja minimalnega ekološkega pretoka (*Qes*)

Na probleme negativnih posledic delovanja hidroenergetskih objektov opozarja tudi svetovni dan prehodnosti voda za ribe (*World Fish Migration Day*), 21. april, ki ga na vsaki dve leti organizira Svetovna fundacija za selitve rib. Na ta dan smo se pridružili akciji Zavoda za ribištvo Slovenije, kjer smo skupaj opozorili na pomen funkcionalne prehodnosti ribjih stez na preprekah, kot so jezovi HE. Vseeno pa zgolj zagotovljena prehodnost za ribe in ostale vodne organizme ne more nadomestiti uničenega habitata takih domorodnih rib, kot sta sulec in podust. Ravno v času pred parlamentarnimi volitvami je bil v Državnem zboru RS podan predlog zakona za izkoriščanje energetskega potenciala srednje Save za gradnjo novih HE Suhadol, Renke in Trbovlje. Nas in ostale nevladne okoljske organizacije je neprijetno presenetilo dejstvo, da tako daljnosežen predlog ni bil deležen javne razprave, bil je deležen kritik s strani naravovarstvene stroke in očitno spisan za predvolilni čas; k sreči je bil predlog zavržen. Še vedno pa ostaja nerešen problem kaljenja reke Drave zaradi odstranjevanja nanosov mulja v akumulacijskih jezerih gorvodno ležečih avstrijskih hidroelektrarn. Mulj delavci s posebnimi plovili odvržejo v glavni tok reke, da ga odnese na slovensko stran. To pomeni dodatno zasipavanje že tako maloštevilnih drstišč na reki in zadušitev ribjih mladice. Kljub jasnim vprašanjem smo s strani nekdanje ministrice za okolje in prostor prejeli le splošne in za nas nezadovoljive odgovore. Veseli pa nas odmevnost nasprotovanja gradnji verige hidroelektrarn na Muri med naravovarstvenimi organizacijami in lokalnim prebivalstvom, kot jasni zavrnitvi možnosti korenitih naravovarstvenim sprememb, ki bi jih veriga HE prinesla.

Sodelovanju z sorodnimi nevladnimi organizacijami vedno dajemo velik pomen. Kot predsedujoči skupini nevladnih organizacij za trajnostni razvoj smo z veseljem podprli projekt članice skupine, Zveze tabornikov Slovenije, »*Obisk v naravi*« - etičnega kodeksa obnašanja v naravi. Vse članice bomo vztrajale na vzpostavitvi inštitucije varuha narave, kot odgovoru na praktične probleme varovanja okolja v državi.

Za vsako nevladno organizacijo je pomembno stanje članstva, zato si na RZS želimo pridobiti čim več novih, posebej mladih članov. Letos smo bili posebej veseli, da so na državnem tekmovanju s področja biologije odgovorni iz Prirodoslovnega društva Slovenije in revije Proteus za temo izbrali sladkovodne ribe. Na zahtevno tekmovanje se je več kot 4000 učencev osnovnih šol pripravilo ob pomoči predavanj priznane ihtiologinje dr. Metke Povž, za 45 zlatih nagajencev pa smo z darili poskrbeli na RZS. Seveda si želimo, da bi se kateri od sodelujočih učencev, na podlagi pridobljenega znanja odločil za včlanitev v eno izmed 64 ribiških družin. Z namenom utrjevanja znanja mladih ribičev smo letos organizirali že 25. mladinski muharski tabor, kjer se mladi ribiči spoznavajo z osnovami muharjenja na reki Kolpi v Osilnici. Na tekmovalnem področju smo veseli ponovno odlično organiziranega in izpeljanega 24. evropskega prvenstva v lovu rib s plovcem v Radečah na reki Savi. Tudi tokrat so ribiči z RD Radeče in RD Sevnica gostovali najboljše ribiče v lovu rib s plovcem, dokaz o izjemni kvaliteti tekmovalne trase na Savi pa je nastop rekordnega števila 30 ekip na tekmovanjih tega ranga, ki jih organizira Svetovna konfederacija za lov rib v sladkih vodah (FIPS-ed).

Problematika plačevanja vodnega povračila - dvojne finančne obremenitev ribiških družin

Na problematiko napačnega načina obračunavanja vodnih povračil na RZS že dalj časa opozarjamo in se trudimo z Ministrstvom za okolje in prostor najti ustrežne rešitve, ki pa je do danes žal še nismo našli.

Srž problema tiči v spremembi Zakona o vodah iz leta 2012, ko je bilo ukinjeno določilo 11. alineje 125. člena zakona, da vodnega dovoljenja za drugo rabo vode, ki presega splošno rabo, ni treba pridobiti, če je bila za rabo že podeljena koncesija, podeljena na podlagi drugih zakonov. Tej spremembi so sledili pozivi agencij Ministrstva za okolje in prostor, da morajo ribiške družine zaradi preseganja splošne rabe vode, na svojih stoječih vodah pridobiti vodno pravico in s tem plačevati vodno povračilo. Na RZS jasno vztrajamo, da v primeru izvajanja ribolova na celinskih vodah, ki sodijo v ribiški okoliš (tekoče in stoječe vode, razen izločenih), ko gre za ribolov, (ena izmed nalog ribiškega upravljanja), ko je vodno telo v ribiško-gojitvenem načrtu opredeljeno kot ribolovni revir, in ko za ribolovni revir že plačujemo koncesijsko dajatev Ministrstvu za kmetijstvo, ribiške družine ne bodo plačevale še druge dajatve za isto vodno telo.

Dejstvo je, da cena za rabo vode za polnjenje ribnika (zadrževalnika, gramoznice), v katerem se v skladu s predpisi o sladkovodnem ribištvu izvaja koncesija ribiškega upravljanja (tč 15.2.1. Priloge Pravilnika o klasifikaciji vrst posebne rabe vode) s sklepom Vlade RS ni določena. Zelo pomembna je ocena Upravnega sodišča RS, da predstavlja izenačitev posebne rabe vode v komercialnem ribniku z rabo vode v ribniku s podeljeno koncesijo za ribiško upravljanje *kršitev materialnih predpisov*. Po informacijah vodstev ribiških družin, postopki za plačevanje vodnega povračila, ki jih vodi Direkcija za vode RS, kljub tej rzsodbi tečejo naprej z istimi obrazložitvami. Vseeno pa nas veseli, da so ribiške družine s pritožbami povečini uspešne in se reševanje teh sporov seli na Upravno sodišče.

Posebej opozarjamo, da smo že leta 2015 Ministrstvu za okolje predlagali konkretno spremembo v Uredbi o vodnih povračilih, ki bi sistemsko razrešila ta problem, a nismo bili uslišani. Zato ponovno apeliramo na ministra, da v izogib nadaljnjemu pravnemu zapletanju, nemudoma ukrepa v smeri uskladitve zakonodaje, ki ribiškim koncesionarjem ne bo nalagala še dodatnih nerazumnih stroškov.

Vpliv klimatskih sprememb na ribolovne vire in ribiško upravljanje

Ribiči na t. i. postrvjih pasovih delih naših rek in potokov v zadnjem času opažamo negativne skupne vplive klimatskih sprememb in posledice nesonaravnih posegov v vodotoke na populacije domorodne potočne postrvi in sulca. Vsako leto je bolj čutiti novo realnost neenakomerne letne razporeditve padavin in s tem povezane količino vode v slovenskih vodotokih. To pomeni, da ima poleti zaradi pomanjkanja padavin, znaten delež rek in potokov majhen ali zelo majhen pretok, ki je pogosto na delih, kjer so postavljene male hidroelektrarne zaradi povečane porabe energije, manjši kot znaša ekološki minimum (*Q_{es}*). Manjša količina vode pomeni tudi njeno večje pregrevanje, ki je potencirano na tistih odsekih vodotokov, kjer je bilo opravljena regulacija vodotokov na način njihovega kanaliziranja, popolne odstranitve obrežne zarasti in namestitve kamnometov. Takih tehnoloških rešitev smo posebej vajeni v primerih intervencijskih posegov v vodotoke.

Vsi naštetni negativni faktorji pomenijo na kratek rok večje število poginov rib zaradi pomanjkanja kisika, dolgoročno pa zaradi spremembe habitata (pomanjkanje skrivališč, previsoka temperatura vode) pomenijo krčenje življenjskega prostora donavske potočne postrvi in sulca. Pri slednji vrsti smo poleti 2017 opazili pogin večjega števila velikih osebkov na reki Savinji.

Na RZS si zato prizadevamo, da se v še večji meri izvajajo sonaravni ukrepi urejanja vodotokov, z dodatnim opozorilom po potrebi spoštovanja določil Evropske vodne direktive glede

renaturalizacije prizadetih vodotokov in ustvarjanju prehodnosti ovir za vse vodne organizme. Hkrati smo državne uradnike opozorili, da je na podlagi trenutnega stanja slovenskih rek, nerealno pričakovati popolno prepoved vlaganja tujerodne postrvi – šarenke v roku nekaj let. Ravno šarenka lahko prenese višje temperature vode, ki jih donavska potočna postrv več ne more. Zato bi uveljavitev te prepovedi pomenila, da bi posamezni predeli rek ostali skorajda prazni. Poleg ekološke škode bi tak rezultat pomenil tudi gospodarsko, saj bi po našem mnenju nedvomno prišlo do izrazitega upada ribiškega turizma, ki tvori pomemben del zaslužka v dolinah reke Soče, Save Bohinjke, Savinje in drugih rek. Slovenija je ravno po eni od tehnik lova postrvi – muharjenju, poznana kot zanimiva ribiška destinacija po Evropi in svetu. Šele ko bomo ohranili ustrezne habitate za preživetje domorodne potočnice, se bomo lahko lotili vprašanja šarenke. Tudi tu se ribiči ne strinjamo z oceno strokovnjakov o njeni neavtohtonosti, saj je v slovenskih vodotokih prisotna že skoraj 130 let in v statistikah ulova predstavlja največji delež uplenjenih postrvjih vrst pri nas.

Ribiški slovar

Ribiški slovar lahko označimo kot krono dolgotrajnega dela priznanega slavista in ribiča dr. Toma Korošca na področju ribiške pisane besede. Ribiški slovar kot specialistični slovar predstavlja redkost med ribiško publicistiko in z njim se lahko pohvalijo le redki narodi na svetu. S tem delom pomembno prispevamo k dvema od ključnih nalog RZS – ohranjanju in nadaljevanju ribiške tradicije in ohranjanju kulturne dediščine s področja sladkovodnega ribištva na Slovenskem. Slovar ni namenjen zgolj ribičem, ribiškim publicistom, biologom-ihtiologom in ostali stroki, ampak vsej javnosti kot dragocen pripomoček za rabo pravih slovenskih izrazov, vezanih na ribe in športni ribolov. Samo delo obsega 1131 gesel na 300 straneh. Izid slovarja je poleg RZS podprl tudi Zavod za ribištvo Slovenije, njegova naklada pa znaša 500 izvodov.